

Sygn. akt I C 127/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Jolanta Dziki

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2019 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K.
przeciwko M. Z.

o zapłatę 283,49 zł

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 127/19

UZASADNIENIE

W dniu 16 sierpnia 2018 r. Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. Z., w którym domagał się od niego zapłaty kwoty 283,49 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się należność z tytułu abonamentu za miesiące sierpień i wrzesień 2014 r. oraz skapitalizowane odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie kwoty należności głównej. Powód żądał także zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie nakazem zapłaty z dnia 14 września 2018 r. wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie VI Nc-e (...) uwzględnił roszczenie powoda w całości.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany M. Z. wniósł sprzeciw w ustawowym terminie, podnosząc zarzut przedawnienia.

Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 11 października 2018 r. przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Ciechanowie.

Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K., po wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych pozwu, wykonał zarządzenie, podtrzymał swe żądanie zgłoszone w elektronicznym postępowaniu upominawczym i dołączył dokumenty mające świadczyć o zasadności roszczenia.

Pozwany M. Z. stawił się na rozprawie w dniu 7 maja 2019 r. i podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 września 1998 r. M. Z. zawarł z (...) S.A. w W. (obecnie Canal + (...) S.A. w W.) umowę o świadczenie usług telewizji cyfrowej. Integralną częścią umowy był regulamin świadczenia usług i cennik. W umowie strony ustaliły, że operator zobowiązał się do świadczenia usług dostarczania programów telewizyjnych oraz udostępniania urządzenia dekodującego, natomiast abonent zobowiązał się uiszczać opłaty abonamentowe (bezsporne).

Zgodnie z treścią rozdziałem VII pkt 1 regulaminu świadczenia usług abonent był regulować opłaty z tytułu abonamentu w terminach wskazanych na dokumencie płatniczym (regulamin świadczenia usług k. 28 - 31).

M. Z. nie zapłacił abonamentu za miesiąc wrzesień 2014 r. w kwocie 109,00 zł, płatnego do dnia 18 września 2014 r. Ponadto miał już zaległość z tego tytułu w kwocie 107,76 zł (saldo k. 31 v, rozliczeni k. 32).

Canal + (...) S.A. w W. zbył – na mocy umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 20 czerwca 2017 r. – przysługującą mu w stosunku do M. Z. wierzytelność na rzecz Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K.. Pismem z dnia 11 sierpnia 2017 r., Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. zawiadomił M. Z. o zmianie wierzyciela oraz wezwał go do zapłaty kwoty 268,04 zł, w tym 218,96 zł tytułem należności głównej oraz 49,08 zł tytułem odsetek według stanu na dzień 11 sierpnia 2017 r. (wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 20 czerwca 2017 r wraz z załącznikami k. 19 - 27, zawiadomienie i wezwanie do zapłaty k. 17 - 17 verte).

Fakty, które przywołano powyżej nie budzą wątpliwości. Zostały one wykazane dokumentami, przedłożonymi przez powoda, których prawdziwości pozwany nie kwestionował.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie nie może zostać uwzględnione.

Podnieść należy, że zgodnie z art. 117 § 2¹ kc (dodanym ustawą o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw z dnia 13 kwietnia 2018 r.), po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi.

Nie może zaś budzić wątpliwości, że pozwany M. Z. w relacji z Canal + (...) S.A. w W. był konsumentem. Konsumentem jest bowiem osoba fizyczna dokonująca z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.

Sąd jest więc w tym przypadku zobowiązany zbadać i uwzględnić z urzędu okoliczność, że roszczenie jest przedawnione.

W ocenie Sądu roszczenie, z którym w niniejszej sprawie wystąpił powód Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K., jest przedawnione.

Umowa o świadczenie usług telewizji cyfrowej, z której wywodzone jest przedmiotowe roszczenie, została zawarta z pozwanym M. Z. w dniu 28 września 1998 r.

Powód dochodzi należności z tytułu abonamentu wymagalnego do dnia 18 września 2014 r. (za miesiąc wrzesień 2014 r. oraz za okres wcześniejszy).

Roszczenie stało się zatem wymagalne z dniem 19 września 2014 r., w przypadku ostatniej należności z tytułu abonamenty za miesiąc wrzesień 2014 r.

Oznacza to, zdaniem Sądu, że roszczenie, z którym w niniejszym procesie wystąpił powód Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K., jest już przedawnione.

Zgodnie przecież z art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, a z takim roszczeniem mamy do czynienia w niniejszej sprawie, wynosi trzy lata. Stosownie zaś do art. 120 § 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Nie może budzić wątpliwości, że roszczenie o zapłatę abonamenty stało się wymagalne z upływem wskazanego terminu tj. z dniem 19 września 2014 r. Oczywiście, należności za abonament za okresy wcześniejsze, których powód nie sprecyzował, w tej dacie już były wymagalne.

Tym samym Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K., aby uniknąć przedawnienia roszczenia, powinien wystąpić do Sądu z pozwem najpóźniej do 19 września 2017 r. Tymczasem pozew został wniesiony dopiero w dniu 16 sierpnia 2018 r. Należy przy tym podkreślić, że koniec terminu przedawnienia (zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 118 kc) przypada w niniejszej sprawie właśnie na dzień 19 września 2017 r. Zgodnie bowiem z art. 5 ust. 2 zd. drugie przywołanej już wyżej ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw z dnia 13 kwietnia 2018 r., jeżeli przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie tej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu. Wskazać należy, że nawet przy uwzględnieniu obecnie obowiązującej treści przepisów o przedawnieniu, nastąpiłoby ono z dniem 31 grudnia 2017 r., a zatem również przed wytoczeniem powództwa.

Nie ulega więc wątpliwości, że roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie uległo przedawnieniu.

Sąd nie znalazł przy tym podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 117¹ kc, które obligowałyby sąd do nie uwzględnienia upływu terminu przedawnienia roszczenia.

W związku z powyższym Sąd powództwo oddalił, orzekając jak w sentencji wyroku.